

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2011. augusztus 7.
(vasárnap)

Horváth Géza

ÉN VAGYOK AZ AJTÓ

Lekció: János 10,1-10

Alapige: János 10,9
Én vagyok az ajtó...

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, dicsérünk és magasztalunk téged a gyülekezet közösségében és áldunk, hogy ezt tehetjük, mert megengeded.

Köszönjük, hogy nemcsak megengeded, hanem felszólítasz bennünket és buzdítasz erre. Jó dolog dicsérni a te nevedet, és énekelni neked, ó Felséges. Dicsérünk téged, Szentháromság egy örök igaz Isten, teremtő hatalmadért, újjászülő szeretetedért, megszentelő erődért.

Köszönjük, hogy sok helyről idejöhettünk. Áldunk, hogy vágyat adtál a szívünkbe, hogy a gyülekezet közösségében örvendezzünk előtted. Annyi jó van csak az életünkben, Urunk, amennyi te vagy benne.

Köszönjük, hogy szavaddal tudod helyreállítani életünket. A te szavaddal tudsz rendet rakni a szívünkben, gondolatainkban, érzéseinkben. A te szavaddal végzed munkádat életünkben.

Áldunk téged azért, Úr Jézus Krisztus, hogy mindezideig munkálkodsz, és hisszük, és tudjuk, hogy a világ végezetéig a te igéden keresztül nyájat gyűjtesz magadnak, azt oltalmazod és megőrzöd. Szembesíts azzal bennünket ma is, hogy vajon az életünk biztos alapokon nyugszik-e, rád találtunk-e, vagy te ránk találtál-e már, megmostál-e bennünket, tiszta-e már szívünk, újjá lettünk-e, és ha ez megtörtént, vajon növekszünk-e a kegyelemben és a te ismerettedben.

Akárhonnán jöttünk, mindannyiunknak rád van szükségünk. Könyörülj meg rajtunk, és kérünk, jelenléteddel szentelj meg bennünket, hiszen azt valljuk, és azt énekeljük, hogy a „te jelenléted megvidámít, éltet, bátor szíved ad.”

Köszönjük ezt a nagy lehetőséget, Urunk.

Ámen.

Igehirdetés

Csak János evangéliumában fordulnak elő Jézus Krisztusnak azok a kijelentései, amelyeket önmagáról úgy mondott: Én vagyok... Bizonyára fel tudunk sorolni több ilyen megnevezést is, ahol Jézus Krisztus azt mondja: Én vagyok a szőlőtő, én vagyok a feltámadás és az élet, én vagyok az út, az igazság és az élet, én vagyok az élet kenyere. Mindig önmagára irányította a figyelmet valamilyen földi dologról.

Megvendégelnek ötezer embert, megeszik a kenyeret, és még tizenkét tele kosárral marad is, akkor Jézus Krisztus azt mondja: én vagyok az élet kenyere.

A bethániai temetőben vannak a gyászolók és siratják a testvérüket, mert Lázár meghalt. Az Úr Jézus Krisztus önmagára irányítja a figyelmet és azt mondja: én vagyok a feltámadás és az élet. És aki hisz énbennem, az nem hal meg.

Ez az egyetlen példázat a János evangéliuma 10. fejezetében, ahol két ilyen kijelentés is elhangzik Jézustól. Az egyiket a múlt vasárnap: Én vagyok a jó pásztor. Ma délelőtt a másikat nézzük meg. Ebben Jézus azt is mondja: Én vagyok az ajtó.

Amikor Jézus Krisztus így mutatja be magát: Én vagyok — ennek három fontos bibliai üzenete van. Az egyik, hogy Jézus Krisztus az Ő kizárólagos hatalmáról beszél. Én vagyok az ajtó. Én vagyok az út. Én vagyok az igazság. — Ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztus kizárólagosan az, akinek mondja magát. Nem úgy van, hogy van sok út és egy út Jézus Krisztus is, amin az Atyához lehet menni. Azt mondja: az út vagyok az egyetlen út.

Jézus Krisztus azt mondja, hogy én vagyok a jó pásztor, nem azt mondja, hogy én is egy pásztor vagyok. Én vagyok az egyetlen jó pásztor.

Amikor azt mondja, hogy én vagyok az ajtó, akkor azt jelenti, hogy egyetlen ajtó vagyok. Csak egy ajtón keresztül mehet a bűnös ember a mennyei Atyához, juthat vissza a kegyelembe és juthat vissza az életbe. És ez az ajtó pedig az Úr Jézus Krisztus.

Amikor két héttel ezelőtt itt a gyerekek sokasága volt a nyári napközis táborban, akkor minden reggel feltettem nekik egy kérdést, ami a templomra vonatkozott. Szeretném, ha gyerekeink megszeretnék, ismernék és fontos lenne nekik a templom.

Az egyik reggel azt kérdeztem tőlük: hány ajtón keresztül lehet bejönni ebbe a templomba? Gondolkozni kezdtek, egyet mindenki tudott. Néhányan ezt a kis ajtót is ismerték, de valaki azt is tudta: három ajtón. Aztán azt kérdeztem: és mit gondoltok, hány ajtón lehet kimenni? Becsapós kérdés, de azért tudták, hogy három ajtón lehet kimenni.

Ezt a kérdést csak azért tettem fel, hogy megkérdezhessem őket: te melyiken szoktál bejönni? És voltak, akik így válaszoltak: én azon, és meg azon. — Örültünk neki.

Amikor az Úr Jézus azt mondja: Én vagyok az ajtó, akkor az azt jelenti, hogy egyetlen ajtó vagyok. Sehogy máshogy, senki máson keresztül nem mehetünk vissza az Atyához a kegyelembe, csak egyetlen ajtón keresztül, csak Jézus Krisztuson keresztül.

Ahhoz, hogy ezt megértsük, gyermekkoromból egy kedves kis könyv jutott eszembe. Ez nemcsak mesekönyv volt, hanem arról szólt, hogy a dzsungelben van egy gyógyszerész, aki hívó, és próbálja az embereknek elmondani, kicsoda Jézus Krisztus. De példázatban kell elmondani, és ezt úgy tette, hogy mindig mondott egy állatmesét és annak a végén valamilyen nagy bibliai igazságot. És ez nekem nagyon tetszett gyermekkoromban, és azóta is nagyon sokszor belenézek a könyvbe.

Ez a mese így hangzott: a dzsungelben az állatok egy reggel arra ébrednek, hogy ott egy hatalmas fal épült és kettévágja az őserdőt. Az állatok mindegyike a fal innenső oldalán van, tiszta homok, kövek, pocsolyák — és minden, ami nekik fontos: az árnyékot adó fák, a füves legelők, a kristálytisza folyóvizek mind a fal másik oldalán van. Azon tanakodnak, hogy mit csináljanak? Mi itt vagyunk, ahol semmi nincs, és el vagyunk szakítva attól, ahol minden van. Ennek nyilván az a jelentése: ez a fal a bűnt jelképezi. A bűnt, amely elválasztja a szent Istent és minden Ő ajándékát a bűnös embertől, aki az innenső oldalon van, ahol nincs más, csak felfüggesztett halálos ítélet. A bűnnek a következménye.

Tulajdonképpen ezek az állatok valamit felfedeznek. Aki vissza akar jutni a kegyelembe, aki vissza akar jutni az élő Isten szerető karjaiba, annak rögtön egy dolgot kell látnia: azt, amit ezek az állatok ott megláttak: Én a falon innen vagyok, ahol nincs semmi, és a fal másik oldalán van minden.

Sok ember nem jut el ide, pedig a megtérés mindig ott kezdődik, hogy az ember ezzel kezd el számolni: hol vagyok én most? Mi lesz ennek a következménye, ha itt maradok?

Emlékezzünk a tékozló fiú példázatára. Hol kezdődött a megtérése? Ott, hogy a tékozló fiú magába szállt. Mit jelentett ez? Gondolkozni kezdett. És mit olvasunk Jézus Krisztusnak ebben a csodálatos példázatában? Azt, hogy a tékozló fiú meglátja, hol van, és ha itt marad, mi lesz a következménye: Ha itt maradok, éhen halok meg. És meglátja, hogy mi van a fal másik oldalán. Az én apám házában még a béresek is bővülködnek kenyérben. Utána fogalmazódik meg benne az, hogy neki mi a teendője: El kell jutnom oda.

Sok ember azt mondja: nem kell nekem semmit sem tennem. Itt, ahol vagyok, a fal innenső oldalán rendezem be az életemet összkomfortosan. Ilyeneket lehet hallani az olyan emberektől, akik ezt nem veszik komolyan. Sokan azt mondják: élvezzük ki ezt a kis életet, mert egyszer élünk. Együnk, igyunk, mulatozzunk, foglaljuk el magunkat. Homok van, sár van, nincs ivóvíz, nincs kenyér, nincs békesség, nincs szeretet, nincs nyugalom — de majd lesz valahogy.

És az az okos ember, aki felfedezi azt, hogy egyetlen megoldása az életnek az: kerüljek át a fal másik oldalára. Ha itt ez van, ott meg az, akkor miért nem akarok odamenni? Az Úr Jézus Krisztus mondta: nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen. Sokan nem akartak.

Itt egy csodát találunk, vagyis azt, hogy ezen a falon, amelyik elválasztja az Istent az embertől, van egy ajtó. Azt mondja az Úr Jézus: Én vagyok az ajtó.

A Bibliában sokszor fordul elő ez a szó sokféle jelentéssel, sokféle példázatban. Ma csak azt nézzük meg, hogy Jézus Krisztus az ajtó. Hogyan juthatok át? A Heidelbergi Kátéban van egy kérdés: hogyan juthatunk ismét kegyelembe? Hogyan juthatok át a fal másik oldalára?

És jönnek az ajánlatok. Ez a mese az ismertetett könyvecskében úgy folytatódik, hogy az állatok elkezdenek töprengeni, hogy mit csináljanak. Jönnek az erős állatok: az elefánt, a rinocérosz és azt mondják: mi nekiugrunk és majd ezt a falat kidöntjük. Így is tesznek, jól megütik a homlokukat, mert meg sem mozdul a fal. Jönnek olyan állatok, amelyek jól futnak, és azt mondják: majd mi megkerüljük. Megkerülik, és visszajönnek kifáradva: nem értünk a végére, nincs ennek vége. Jön a majom. Majd ő átmássza ezt a falat, mert ő ügyes. A majom is visszajön: nem érek a tetejére. Nem tudom átmászni. Aztán jön a kígyó: én minden rést megtalálok, csak van rajta egy kis rés. De nincs rés. És akkor felfedezik: van rajta egy ajtó.

Aki át akar menni a kegyelembe, aki be akar kerülni az Isten országába, annak jönnek majd az ajánlatok. Ilyen ajánlatok hangzanak feléd, hogy próbáld meg te, mert ez neked fog menni. Imádkozz sokat. Tegyéleget a vallásos szertartásoknak, mert ha ezeknek eleget teszel, akkor benn vagy. Járj istentiszteletre, és mivel ott voltál, ez majd beszámíttatik neked.

Egyszer egy asszony a sok évre visszamenő befizetési nyugtákat lobogtatta. Én a mennybe jutok. Valaki azt mondta neki: ezért nem. Jó, hogy hálas életet élsz, mert azt mondja a hitvallás: lehetetlen, hogy aki Krisztusba oltattak, azok a háládatosság jó gyümölcseit ne teremjék. És igaz, hogy Jézus azt mondja: szüntelen imádkozzatok. Legyéle a gyülekezet közösségében, de nem ezért jutsz a mennybe. Hát hogyan jutsz?

Úgy, hogy észreveszed az ajtót, és ezen az ajtón keresztül belépsz az Isten országába. Hiába bármilyen elgondolás, csak Ő általa juthatunk ismét a kegyelembe.

Amikor József a gabonát adja Egyiptomban (József Jézus Krisztusnak csodálatos előképe). Aki gabonáért ment, annak Józsefhez kellett mennie. Nem lehetett kikerülni. Azért, hogy elmondja nekünk, minden kor emberének, hogy aki hitben akar járni, aki üdvözülni akar, az egyetlen szabadítót és közbenjárót: Jézus Krisztust nem lehet kikerülni. Rajta keresztül mehetünk csak. Ő általa, Őérette mehetsz az Atya elé. Mert Jézus Krisztus az ajtó.

Miért van ajtó két terület között? Miért olyan fontos, hogy Jézus ajtó? Fiatalok szokták mondani, ha valaki az ajtót nem csukja be: barlangban laksz? Mert ott nincs ajtó. A barlangnak csak bejárata, nyílása van. De Jézus Krisztus nem azt mondja: én bejárat vagyok, hanem azt mondja: ajtó vagyok. Mert a bűn falán nem nyílás van, és nem rés van, hanem *ajtó*. Ma így mondják: nyílászáró. Nem elég, hogy nyílás van. A nyílás le van zárva. Jézus Krisztus az ajtó.

Ez azért van így, mert két nagyon fontos üzenetet hordoz. Az egyik: azért van ajtó a bűn falán, hogy *ne mehessen be mindenki*. A másik, *hogy bárki bemehessen, akinek ahhoz joga van*. Nem úgy van, hogy az üdvösségbe mindenki bemegy.

Korábban volt divatos nyugati irányzat: ó, majd mindenki üdvözülni fog. Többen hirdetik, hogy a végén mindenki üdvözül, mert nagy az Isten szeretete. Nekünk a Biblia nem ezt mondja. A Jelenések könyve 22. fejezetében az van, hogy kik maradnak kívül, kik nem mennek be. Az ajtó azért van, hogy ezek ne mehessenek be.

Azt mondja Isten ígéje, hogy „kívül maradnak az ebek, a varázslók, a páráznák, a gyilkosok, a bálványimádók és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot.” Kívül maradnak tehát azok az Isten országán, akik nem rendezik Isten előtt bűneiket, nem rendezik Isten előtt jogállásukat. Nem fiak, nem megváltott gyermekeik, hanem idegenek, akikre azt mondja: sosem ismerlek titeket. Ezek nem mennek be. És nem mennek be Isten ígéje szerint azok sem, akik elkésnek a bűnbánattal. Mert az ajtó egyszer bezáratik.

Nóé megépíti a bárkát. Sok éven keresztül hallják, hogy Nóé mindig kopácsol a sivatagban. Hol van itt víz? És Isten egyszer csak bezárja a bárka ajtaját. Nincs tovább.

Jézus példázatában egyszer majd zörgetnek: nyisd meg nekünk, de be van zárva az ajtó, és nem lehet többet bemenni.

A Lukács 16-ban olvassuk, hogy a gazdag lekéselt. Elkésik a bűnbánattal, elkésik a misszióval, elkésik a szeretteiért való aggodással. Elkéselt. Mert el lehet késni. Ezért van ajtó, hogy ne mehessen be mindenki. De az ajtón bárki bemenet, mert fel van kínálva, hogy bejöhetsz. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, annak örök élete legyen, és bemenjen.

Ez az ajtó jelentése. Bemehessenek azok, akiknek joguk van az élet fájához. A Jelenések könyve azt mondja: azok mennek be, akiknek joguk van az élet fájához.

Amikor valamilyen rendezvényre, színházba megyünk, kinek van joga ott lenni? Aki megvette a belépőjegyet. Az Isten országába és a mennyei Jeruzsálembe kinek van joga belépni? Annak, akinek Jézus Krisztus odaadja az Ő igazságát, szentségét és váltságát. Ez az egyetlen belépőjegy. Semmi mást nem tudsz mutatni. Hogy énekeljük? „Jövök semmit nem hozva, mez-

telen, hogy felruházz, árván, bízva, hogy megszánsz.” Nem tudok bemenni. De Jézus Krisztus nekem adja az Ő szentségét, igazságát, váltságát. Ez az én jogom az élet fájához. Őérte mehetek be a mennyei hajlékba.

Ez az ajtó ma is mindenki előtt nyitva van. Jézus Krisztus hívogat téged és azt mondja: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, mert az ajtó előtt állok és zörgetek, jöjjetek, akik meg vagytok fáradva és terheket hordoztok. Lépjétek át az ajtón.

Sokan vannak az ajtó előtt. Miért? Azért, mert sok mindent tudnak és látnak, hogy mi van odaát. Sokan kacsingatnak a megnyílt ajtó résén keresztül, hogy mi van odaát, és már sok mindent tudnak. Csak egyetlen dolog nem történt meg az életükben: belépni az ajtón.

Jézus azt mondta valakinek: „Nem messze vagy az Isten országától.” Már nem messze, de nem vagy benne. Erre kell ma válaszolnunk. Jézus az ajtó. Átlépek-e ezen az ajtón? A nyitott ajtó szabadságot jelent neked, hogy beléphetsz.

De az ajtó másik jelentése: ha be van zárva, akkor védelemet ad. Jézus Krisztus az ajtó. Nyitott ajtó, beléphetsz hit által, és amikor bezárja az ajtót, azt jelenti, aki benn van, az védve van.

Én vagyok a juhok ajtaja. Keleten ez azt jelentette: a pásztor lefeküdt az ajtóba. Igaz volt, hogy aki be akart menni, csak a testén keresztül. Ennyire szerette a juhokat.

Az Úr Jézus Krisztus olyan ajtó, amely védelem is az övéinek. Mitől véd meg bennünket? A János 5-ben olvassuk: Aki hallja az én igéimet, és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van. Átment a halálból az életre és — itt jön a védelem — nem megy ítéletre. Ez a legnagyobb védelme Jézus Krisztusnak. Nem enged az ítéletre. De ha a falon innen maradsz, akkor jön az ítélet. „Elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, és utána az ítélet.” Isten számon kéri rajtad, hogy a fal innenső oldalán maradtál. Jézus elveszi az ítélet terhét. Nincsen immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Jézus Krisztusban vannak. Szabad vagyok, szabad.

Valakinek egy reggel azt mondtam, amikor megvallotta bűneit: „az írás széjjeltépve. Szabad vagyok, szabad. Tudom, hogy megvevél te, meggyóztél im magad.” — Ez a hívó ember legnagyobb csodája. Ez a legfontosabb az életében. Jézus Krisztus megváltott, megszabadított és elvette rólam az ítéletet. Nem kell meghalnom, nem kell a kárhözatra mennem. — ez az egyik védelem.

A másik védelem pedig az, amiről a 139. zsoltár szól: Már ebben a földi életben is Isten védelmet biztosít az övéinek. Szüntelen védelem Ő nekünk. „Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod.” Teljes védelem a hívónek. Vagyis azt jelenti: ami velem történik, az Jézus Krisztus tudtával és engedélyével történik.

Bonhoeffer, a német teológus, aki koncentrációs táborban halt meg, írja le, hogy egyszer kiment a barakk elé és tíz centire az orra előtt elrepült egy

golyó. Kérdezték tőle: nem féltél? Azt mondta: nem, mert az a golyó, amelyik az orrom előtt elment, először az én mennyei Atyám arca előtt ment el. S ha Ő megengedte vagy azt akarta volna, hogy tíz centivel idébb menjen, akkor úgy lett volna. Védelem Ő nekünk. Őriz hit által az üdvösségre. Megőrzi az Úr a te lelkedet. Ez a hívő ember védelme. Testünket nem tudjuk megőrizni, nem is kell, de őriz hit által az üdvösségre. Jézus Krisztus a védelem.

Befejezésül még egy gondolat, ami nagyon-nagyon fontos. Az ördög mindig gondoskodik arról, hogy ezt a témát valahogy mulatságossá, nevetségessé tegye, kigúnyolja. Sokan viccelődnek azzal, hogy Péter a mennyország kapujában áll és kérdegeti az embereket. Ki voltál, mit csináltál? — és vagy beenged, vagy nem, majd eldönti. — Ez félelmetes hazugsága az ördögnek.

Mi itt a fontos? Az a nagyon fontos, hogy a mennyei Jeruzsálemnek tizenkét kapuja van. Minden égtáj felé három-három kapu. Most egy kapu van, vagy tizenkettő? Egy kapu van. A mennyei Jeruzsálem kapuiról így olvasunk a Jelenések könyve 22,14-ben: „Boldogok, akik megmossák ruháikat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba.” Itt kapukról beszél Isten igéje. De ez nem az üdvösség kapuja, mert tovább azt olvassuk: „Én, Jézus küldtem el angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a *gyülekezetek előtt*.”

Tehát a mennyország kapuján már csak azok mehetnek be, akik itt a földön, ezen az egyetlen ajtón, Jézus Krisztuson keresztül átléptek. Már itt a földön. Miért? Mert azt mondja Urunk, hogy én elküldtem angyalomat (követemet), hogy bizonyosságot tegyen a *gyülekezetekben*. Mert hol dől el a mi örök sorsunk? Ott, ahol az Isten igéje hangzik. Ott, ahol Jézus Krisztusról úgy beszélnek, mint megfeszítettről. Ott dől el a sorsod, hogy átlépsz-e ezen az ajtón, hiszel-e, vagy nem.

Ott a kapun már csak azok mennek be, akik már egyébként is polgárai a mennyei Jeruzsálemnek. Mert azt mondja Jézus: örök életük van, és nem mennek az ítéletre. Nem azt mondja: örök életük lesz, hanem örök életük van. Én örök életet adok nekik. Meg lehet ezt ragadni, át lehet menni az ajtón, és ott azok mennek majd be, akik ezt itt komolyan vették.

Egy délkelet-magyarországi városban nyaraltam, ahol a gyönyörű templomuk homlokzatán ez van felírva: Istennek háza, mennynek kapuja. Gyerekként sokszor álltam ez előtt és azt mondtam: most már értem, mert a menny kapuja itt van. Jézus Krisztus itt van, hív téged.

Egy ének szavával befejezem, mert sokan vannak az ajtó előtt. „Lépj a megnyílt üdv-ajtón át! Mikor teszed? Miért nem ma még?”

Aki nem lépett még át ezen az ajtón, higgye el, át lehet lépni, mert Jézus Krisztus átvezet rajta. Annyira szeret, hogy még ebben is segít. Aki átlépett rajta, legyen hálás és éljen Istennek tetsző, benne növekedő és szolgáló életet. Legfőképpen hívogassa és bátorítsa azokat, akik még nem mertek vagy nem akartak átlépni az üdvösség ajtaján.

Énekeljük a 313,8 versét:

Ma Paradicsom kapuját
Ismét megnyitotta,
Kérub nem állja ajtaját,
Ezért minden áldja,
Ezért minden áldja.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy járhatóvá és érthetővé tetted előttünk az üdvösség útját.

Bocsásd meg, hogy sokszor annyira meghomályosítja a Sátán az ember elméjét, annyira nem látja az utat, az ajtót, nem érti és nem érzi, mi van a falon túl, mi van a te országodban, mit kaphatnánk. Mit jelent az, hogy „azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.” Bocsásd meg, hogy sokan szűkölködnek a fal innenső oldalán bűnben, halálban és kárhozatban.

Köszönjük, hogy világos a te hívásod. Köszönjük, hogy biztosítasz bennünket afelől, hogy bárki jöhet, mert aki tehozzád megy, te azt semmiképpen ki nem veted.

Köszönjük, hogy mindenképpen üdvözítéd azokat, akik hittel járulnak hozzád, akik leborulnak a Golgota keresztre előtt, és azt mondják: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek.

Áldunk téged, hogy a te hívásod hangzik messze földeken. Szolgáid még hirdetik sok-sok helyen a kereszt evangéliumát.

Köszönjük, hogy bennünket is megajándékoztál ma igéddel. Kérünk, Urunk, gyülekezetünkért, a gyülekezetekért az egész világon.

Áldd meg a magyarokat határon innen és határon túl. Áldj meg minden keresztyén embert, aki Jézus Krisztusban jár és benne hisz. Legyél nekünk oltalmunk és erősségünk, szabadításunk, pajzsunk.

Köszönjük, hogy a kezedbe tehetjük betegeinket, a gyászolókat. Köszönjük, hogy te vagy a vigasz és a vigasztalás.

Kérünk, áldd meg a következő csendesheteket. Adj áldást oda is, hadd hangozzék a te igéd. És kérünk, csendes imádságunkat is hallgasd meg kegyelmedből.

Ámen.